

Onderzoeksrechter op rust

JEAN-MARC CONNEROTTE

STEVEN GRAAUWMANS & FOTO DEBBY TERMONIA

Toen ik jong was, was ik veeleer reactionair. Als er iets niet liep zoals ik het wilde, ging ik ertegenin. Daar ben ik met de jaren filosofischer in geworden. Rebelleren is niet altijd de goede houding. Je wordt er veelal chagrijnig van. Je moet afstand leren nemen van negatieve zaken, anders keren ze zich nog meer tegen jou. Je moet leren accepteren en positief blijven. Bovendien straalt het optimisme van positieve mensen af op anderen. Als je negatief ingesteld ben, lopen de mensen van je weg.

Je suis un rat des champs, pas un rat de ville. Ik geloof in de natuur. Is er een god of niet, dat is een ander debat. Ik ben niet religieus, maar ik hou van de natuur. Tijdens mijn studies kon ik niet anders dan in een stad te wonen. Daarna, in het begin van mijn carrière toen ik nog advocaat was, woonde ik in Moeskroen, maar al snel heb ik een huis in het groen gekocht. Hier, in de Gaume, vlakbij het Bois des Epioux, op een paar honderd meter van de Semois... ik zou niet op een andere plek kunnen leven.

Tijdens mijn studies Filosofie en Talen kon ik mijn literaire kant botvieren. Rechten deed ik niet omdat ik niet wist wat ik wilde, het was een weloverwogen keuze. Daarnaast heb ik er professioneel gezien toch meer gevonden wat ik zocht. Pragmatisch bekeken was het gemakkelijker om mijn boterham te verdienen met *le droit*. Of ik had een genie in de filosofie moeten zijn... maar dat was niet het geval.

Toen wij afstudeerden, hadden we dadelijk werk. Er was geen werkloosheid, noch islamisten... Dat waren de gouden jaren na de oorlog. Eind jaren '70 begon het te veranderen. Door de mondialisering is de wereld veel complexer én gevaarlijker geworden. Daardoor verliest de politiek vandaag voor een deel zijn grip op de maatschappij. Regeren is anticiperen, maar omdat het referentiekader steeds minder duidelijk wordt, moddert men aan, zonder de problemen bij de wortel aan te pakken.

Elektriciteit en loodgieterij doe ik niet, al de rest wel.

Dat lukt me, dankzij internet. Om me te *deconnecteren*, bricoleer ik graag. Dat heeft me ook tijdens mijn carrière veel geholpen: handenarbeid, in de tuin werken, het huis... Vorige maand heb ik nog een deel van de dakpannen van ons buitenverblijf in de Drôme vervangen. En hier moet ik binnenkort nog wat schilderen en het onkruid wieden. Het hoofd en het lijf. Actief blijven is belangrijk, het wielkje moet blijven draaien.

Het is belangrijk om je kinderen te motiveren. Tijdens haar studies heeft mijn dochter heel moeilijke momenten gekend. Als ouder moet je dan achter je kind blijven staan. Je moet ze ook de grenzen tonen, zeker. Je moet er niet de hele tijd achteraan lopen, maar het is belangrijk om ze te inspireren en hun keuzes te waarderen. Mijn dochter is dit jaar afgestudeerd aan de ULB. Ik heb haar beloofd om daarna naar New York te gaan. Vrijdag vertrekken we.

Op mijn zestigste stoppen met werken, was een mogelijkheid, maar daar heb ik nooit aan gedacht. Ik deed mijn job graag. Soms waren er wel momenten dat ik ermee wilde stoppen. Die gingen snel voorbij, want ik bleef altijd heel gemotiveerd en had een goede entourage. Voor beroepshoven en rechtbanken geldt een leeftijdsgrens van zevenenzestig. Ik ben blijven werken tot op mijn verjaardag. Ik zou er spijt van gehad hebben mocht ik er vroeger mee gestopt zijn.

Mijn familie is mijn laatste grote dossier, en zonder twijfel ook het mooiste. Tijdens mijn loopbaan heb ik mijn familiale leven soms wat verwaarloosd. Het was een ménage à trois. Ik heb een fantastische dochter en een kleindochter die me heel veel vreugde schenken. Ik hoop nog veel dingen te doen – na een actief leven van 30 jaar kan je niet zomaar in je fauteuil gaan zitten. Ik studeer weer Engels en ga binnenkort ook met Italiaans beginnen. Maar sowieso komen mijn vrouw en mijn familie vanaf nu op de eerste plaats.

Jean-Marc Connerotte, 67, ging in juli met pensioen. Als onderzoeksrechter behandelde hij ca. 2400 dossiers. Na zijn afzetting in de zaak-Dutroux in 1996 zakten zo'n 300.000 Belgen af naar Brussel om er te protesteren tijdens de Witte Mars.

A photograph of a middle-aged man with grey hair, looking slightly to the right. He is wearing a dark blue or black jacket over a light blue shirt, and khaki pants. He is standing in a forest with many thin, light-colored tree trunks and green foliage in the background. The lighting is natural, suggesting daylight. The text is overlaid on the right side of the image.

*“Ik ben niet
religieus, maar
ik hou van
de natuur”*